

JUAN CAINZOS, SECRETARIO E VOGAL DE INVESTIGACIÓN E DIVULGACIÓN DE ANEMBE

“O papel de Anembe foi clave no proceso de cambio da profesión veterinaria”

Conversamos con Juan Cainzos, vogal de Investigación e Divulgación e secretario de Anembe, que nos ofrece a súa perspectiva sobre o papel da asociación en xeral e da súa vogalía en particular, así como sobre o futuro do sector.

Podería explicarnos un pouco o papel que desempeña a súa vogalía dentro da asociación?

Como ben é sabido polos socios, Anembe é unha asociación aberta aos veterinarios con interese no gando vacún, creada co obxectivo de favorecer o intercambio de inquietudes, prover os seus membros de formación continuada e ser foro de contacto e diálogo entre os socios. Con eses obxectivos como alicerces básicos da asociación, as distintas vogalías traballamos ao unísono para fomentar o avance do coñecemento da asociación, a súa divulgación e a posta en valor no campo.

Moitos dos nosos lectores son gandeiros e poden ver os labores da asociación –e da vogalía de investigación– moi afastados do labor diario do seu veterinario. Cal é a conexión entre o veterinario que traballa en granxa e unha voga-

lía de investigación e divulgación nunha asociación de profesionais veterinarios?

A Asociación Nacional de Especialistas en Medicina Bovina Española, que iso é o que significa Anembe, creouse en 1990 por e para un grupo de profesionais veterinarios interesados en ampliar os seus coñecementos e transmitilos ao campo, moitas veces de maneira desinteresada e algunhas veces mesmo non recoñecida. O sector gandeiro en xeral –e o leiteiro en particular– evolucionaron dramaticamente durante os últimos 30 anos e os profesionais veterinarios foron cómplices, se non instigadores, dese cambio. Un dos socios da asociación, Joaquim Baucells, fixo unha presentación no Congreso Internacional de 2011 na que reflectía como a actividade veterinaria en vacún evolucionou nos últimos anos. Na devandita presentación Joaquim repasaba a evolución “da cesárea á conta de

explotación” en só 20 anos. Co seu permiso, hoxe cambiaríao por “da cesárea á gandería de precisión e a intelixencia artificial” en 30 anos.

Que papel tivo Anembe en todo este proceso de cambio na profesión veterinaria?

En todo este proceso esta asociación tivo un papel clave, creando o espazo, o ambiente e a infraestrutura imparcial que fomentase a investigación, moitas veces desde o campo, e a súa divulgación. Ao longo dos últimos 31 anos, desenvolveu máis de 24 congresos internacionais, talleres específicos de diferentes temas de interese gandeiro/veterinario, simposios, xornadas, webinarios etc. e tratou de facer deses eventos o marco oportuno para que os veterinarios compartisen as súas experiencias e investigacións co resto da comunidade. Como reflexo disto, todos os

► “CREOUSE UN BINOMIO VETERINARIO-GANDEIRO QUE TRANSFORMOU O SECTOR VACÚN ESPAÑOL E PERMITIULLE SER COMPETITIVO A NIVEL INTERNACIONAL”

UNHA PROFESIÓN EN CONSTANTE EVOLUCIÓN E FORMACIÓN

Juan Cainzos é doutor en Medicina Veterinaria pola Facultade de Veterinaria de Lugo (USC). Leva case vinte anos de experiencia no sector vacún, no cal comezou traballando na clínica libre en Servepo (A Pontenova) e no control de reprodución (Icos SCG). Dende 2013 ata 2021 formou parte do persoal de Elanco Animal Health, asumindo roles de delegado de vendas e *marketing*, empresa na que os tres últimos anos ocupou o

cargo de técnico mundial de gandería. Desde o 1 de xullo deste ano forma parte do persoal de ABS Progenex como xerente sénior de Vendas (*Senior Sales Manager*).

anos, con cada novo congreso, o número de comunicacións orais e pósters segue a aumentar.

Pero o seu papel non foi unicamente interno, tamén permitiu a conexión con profesionais e entidades internacionais. É habitual nos congresos de Anembe que os veterinarios españois interactúen e intercambien coñecemento con profesionais recoñecidos a nivel internacional que acoden como asistentes ou relatores convidados o congreso.

Como se beneficiou o sector gandeiro de todo isto?

Na medida en que os profesionais veterinarios tratan de estar ao día en canto a actuais tendencias, sistemas de produción eficientes, novas tecnoloxías, evolución de mercado... iso xerará unha vantaxe competitiva para todo o sector. Evidentemente, isto foi da man de gandeiros cada vez máis profesionais e abertos ao cambio e á mellora continua. Creouse así un binomio veterinario-gandeiro que transformou o sector vacún español e permitiulle ser competitivo a nivel internacional. Usando unha cita de Drucker, “a única fonte segura de vantaxe competitiva é o coñecemento”. Un exemplo tanxible destas actividades e de como a asociación avanza co coñecemento pode ser o uso de embrións terapéuticos para solucionar problemas de infertilidade. Algo que está hoxe en discusión no sector xa se tratou no Congreso de 2009, que tivo lugar na Coruña.

Cales foron as claves deste éxito?

Neste punto cabe destacar o bo traballo realizado polas diferentes vogalías e xuntas ao longo dos anos, así como desde a secretaría da asociación. Tamén foi importante neste camiño o apoio de distintas institucións e empresas patrocinadoras. Pero, sen ánimo de restarlle

importancia a todo isto, o que realmente foi clave durante estes anos foi o interese pola formación e evolución dos socios. A involucración dos socios en cada congreso, en cada charla e en cada actividade é encomiable. Do mesmo xeito que o é a apertura para compartir experiencias e aprendizaxes. Somos profesionais en constante evolución e formación. Nun sector evolucionando rapidamente necesitamos estalo. E isto, outra vez, redonda positivamente en todo o sector gandeiro.

Que lle parece o sector veterinario español?

O nivel de formación e especialización dos veterinarios en España é dificilmente equiparable polo resto de Europa e do mundo. Sei que teño certo sesgo aquí, posto que son español e socio de Anembe e deberan ser outros os que opinen de nós. Con todo, a pesar de que España é un país moi pequeno a nivel gandeiro (en gandería leiteira, por exemplo, só contamos con 820.000 vacas leiteiras, fronte a 24 millóns da UE, 9 dos EE. UU. ou 6 de China), a nivel individual temos veterinarios españois (e socios de Anembe, por suposto), traballando en importantes universidades europeas e americanas, ocupando postos globais de empresas internacionais do sector, así como líderes de opinión mundiais en áreas como o benestar animal, enfermidades parasitarias, saúde do ubre, nutrición, xestión económica ou reprodución, entre outros.

A nivel colectivo, a profesionalización e especialización do veterinario de vacún en España é dificilmente reconocible noutras áreas do mundo. En moitos países os veterinarios exercen unha clínica mixta sen unha profunda especialización como temos aquí.

Outro exemplo é o sector da nutrición, onde no resto de Europa non adoita ser desempeñado por profesionais veterinarios.

Un exemplo deste recoñecemento internacional ao nivel técnico e formativo pode ser o feito de que a Asociación Mundial de Buiatría (WAB) seleccionase a España e a Anembe como localización e organizador respectivamente, do próximo Congreso Mundial de Buiatría en Madrid 2022.

Como ve o futuro da profesión?

A profesión veterinaria de vacún enfrontase a desafíos importantes nos seguintes anos. A medida que a tendencia mundial é a unha menor ruralización e a un movemento da poboación cara aos sectores cada vez máis urbanos, hai máis desconexión entre o medio rural e o ser humano. Isto ocasiona, por unha banda, que haxa certos hábitos de consumo que poidan afectar ao sector gandeiro en parte motivados por esa desconexión e, pola outra, esta desconexión leva asociada unha dificultade para atopar reposición no sector veterinario español. Cada vez custa máis atopar profesionais que queiran dedicarse a traballar no medio rural e isto non afecta só a España, é un problema europeo e mundial; a nada que visitemos a hemeroteca, vemos como outros países están a sufrir o mesmo problema de escaseza de veterinarios para traballar no campo. ■